

Tabulka č. 2.18

Přepis Seikilovy písně

(komentář k přepisu – určení tónorodu)

Ukázka č. 2.08

Volba notace: Notace je vokální - používá znaky řecké abecedy.

Volba tónorodu: Zápis nemůže být v diatonickém tónorodu, protože ke znaku „K“ v diatonickém tónorodu nenáleží žádný tón. Zbývají tedy tónorod chromatický a enharmonický. Chromatický tónorod nepřipadá rovněž v úvahu, protože jej vylučuje sled znaků K - I - Z.

Pokud by znak „K“ byl čten jako člen chromatického tónorodu, potom bychom dostali sled „d₁ – d₁ – e₁“ a museli bychom vysvětlit proč jsou pro tentýž tón při jeho opakování používány dva různé znaky. Vysvětlení je pouze takové, že znak „K“ musí být čten v enharmonickém tónorodu, tedy jako „cis₁“. Potom má sled znaků nejen melodický, ale také „pravopisný“ smysl. Totéž platí pro sled znaků I - K

Používání teček nad samostatnými notačními znaky.

Tečky se vyskytují nad samostatnými notačními znaky jako „varovná“ návěstidla

- 1) v situacích, kdy dochází k ligaturám, tj. když se s jednou slabikou váže více tónů – viz 10. znak Z před ligaturou I - K, která má jako celek metrickou hodnotu „bisémos“, tj. noty čtvrté (prodlužovací vodorovná čárka), ovšem obě noty, které tuto ligaturu tvoří jsou stejné, tj. osminové.
  - 2) v situacích, kdy jde o sled samostatných tónů, ovšem některý z nich nese dvě hlásky (viz 4. řádek).
-